

Johann Andreas Bauer,
Past. zu Groß-Jena in d. Schulpfort.
No. 1700. des Cant. Hofst. 12. 2/3.
#

PROGRAMMA
 QVO
 OSTENDITVR
 HOMINES MAXIME MOVERI EXEMPLIS
 EORVM
 QVORVM NOMEN SVSTINENT
 SIMVLQVE
 AD ORATIONEM
 DEVITA AC REBVS GESTIS
BALTHASARIS MEISNERI
 VITEBERGENSIUM THEOLOGI
 BENEVOLE AVDIENDAM
 OMNES QVIBVS MEMORIA VIRI ILLIVS
 DE COETV LVThERANORVM
 PRAECLARE MERITI
 GRATA EST ATQVE ACCEPTA
 OFFICIOSE AC PERAMANTER
 INVITANTVR
 A
 M. IO. GEORGIO Schulken.

NVMBVRGI,
Typis BALTH. BOSSOEGELI, Typogr. Privil.

A. 22.

Magna omnino vis magnumque momentum, ad animos hominum permouendos, positum est in exemplis, praecipue illorum, quos nominis quadam cognatione attingunt. Id quod omnium optime cognitum perspectumque habuisse videtur magnus ille Macedonum rex,

Alexander, qui militem, quem a perdita luxuria ad virtutem revocare volebat, admonuit nominis, quod secum commune habetet, adfirmans, *aut illud aut mores ipsi esse mutandos*. Quibus verbis significare uoluit, indignum eum esse, qui eodem se cum vteretur nomine, nisi vitam etiam, ac mores ad suum componeret exemplum. Neque populus Romanus eius rei fuit ignarus, qui, cum intelligeret, Antoninum ex sententia rem publicam administrafse, omnes eius successores eodem appellari voluit nomine, ratus fore, vt eo excitati, exemplum patris patriae, ab illo rebus praeclare gestis expressum, sequerentur. Quid noster Lutherus? ille vero Eberum, sacrorum apud Vitebergensē antistitem, nullo argumento se vehementius permoturum putauit, vt doctrinam Pauli, seruatoris ad gentes legati, integram seruaret, quam si in mentem ipsi reuocaret nomen, quod cum eo haberet commune. Cum enim circa diem, memoriae Martini sacrum, anno MDXLV, Pomeranum Melanchthonem, Crucigerum, Maiorem, & hunc, quem diximus, Paulum Eberum conuiuio excepisset, eoque finito, illos de periculo sacris, sua opera repurgatis, imminenti admonuisset; tandem ad Eberum conuersus: *Tu vocaris, inquit, Paulus, moneo igitur te, vt exemplo Pauli studeas constanter conseruare & tueri doctrinam, quam Paulus tradidit*. Inde etiam factum est, vt olim christiani homines infantibus non alia, quam virorum singulari vitae sanctimonia conspicuorum, inprimisque Christi legatorum, nomina imponerent, sperantes fore, vt iis ad vestigia illorum legenda excitarentur. Nostra autem aetate quamquam illi parentes merito superstitionis arguuntur, qui sibi persuadent, liberos suos non posse non virtis sanctis celebribusque similes euadere, quorum nomen iis fuerit tributum; illo-
rum

rum tamen institutum minime vituperandum statuit celeberrimus Ienenſium theologus, Buddeus in ſuo de atheiſmo & ſuperſtitione libro, qui liberis ſuis ſanctorum hominum nomina induit eo conſilio, vt habeant, quo ad virtutes illorum ardentiori ſtudio imitandas, veluti ſtimulo admoto, inſtigentur. Neque nos vlla re vehementius inflammari poſſumus, vt veſtigiiſ a Chriſto nobis relictis inſiſtamus, quam illa, quam ab eo traximus, appellatione. Qui enim chriſtiani nomine gaudens, ad Chriſti exemplum vitam moresque non conformat, iſti adeo non egregius ille titulus ornamento eſt, vt dedecori potius ſit, & Saluiani ſententia, inſtar moniſ de collo ſpurcae ſuis penduli. Quae cum ita ſint, nemo mirabitur, Ioannem Ernestum Meißnerum / Tromsdorff. Thur. iuſſum eſſe prius, quam a nobis diſceſſionem faciat, vitam Balthaſaris Meiſneri, theologi apud Vitebergeneſ olim celeberrimi, exponere. Ea enim mente ida nobis factum eſt, vt exemplum veluti ipſe ſibi ob oculos poneret, ad quod moribus ſuis exprimendum eo vehementius excitaretur, quo arctius cum viro illo communi Meiſneri nomine eſſet coniunctus. Meiſneri autem illius vitam ita fuiſſe comparatam, vt merito, exempli loco, ad imitandum poſſit proponi, nemini erit dubium, qui illam cognitam habet atque perſpectam. Godofredus quidem Arnoldus non leuem ſe illi maculam adſperſurum putauit, cum retulit, Meiſnerum adeo ad rem fuiſſe attentum, vt perſona ſua non indignum exiſtimarit argentariam facere, eamque rem tam bene illi ſucceſſiſſe, vt ex tribus triginta numum millia effecerit. Sed aequi rerum aſtimatores iam dudum animaduernerunt, id viro iſti fuiſſe propoſitum, vt illorum omnium ſamae detraheret, turpiſſimamque ignominiae notam ille inureret, qui id egerunt ſedululo vt fontes coeleſtis doctrinae, quam fieri poſſet, puriſſimos conſeruarent. Deinde quis vitio vertere velit ſacri ordinis viro, ſi poſteros ſpectans, pecuniae habeat rationem, eamque, licita quidem ratione, amplificare ſtudeat. Facere tamen Arnoldus non poteſt, quin illud vehementer in Meiſnero probet, quod certum cum animo deliberatumque habuerit ſcholaſ aperire, atque in iis, quae perperam tam in ſacra quam ciuili republica ſeruet,

non

non solum demonstrare, sed etiam viam ostendere, qua tolli corrigique possent. Dolendum autem summopere est, Meisnero mortem obrepisse prius, quam id, quod animo destinauerat, effectum dare posset. Multo tamen plura in vita Meisneri occurrere, quae laudari iure celebrarique mereantur, declamator, noster oratione luculenta demonstrabit. Ex quibus quaedam seliger amicus eius integerrimus **Ioannes Michael Richter** Numb. Misn. cum quo magnum adhuc illi virtutis certamen fuit, eumque etiam atque etiam hortabitur prius, quam ipsi discedenti fausta quaeuis atque felicia, nomine condiscipulorum, apprecetur, vt Meisnero non nomine magis, quam rebus his praecclare gestis euadat simillimus. Id quod etiam facturum, eo minus dubium est, quo verius illi omnes, quibus adhuc vsus est praeceptoribus, adfirmant, eum non commississe, vt pii diligentisque discipuli officium in se iure desiderari posset. Cum itaque Meisnerus noster non indignus sit, qui audiatur; Meisnerus autem ille, de quo verba faciet, longe dignissimus, cuius memoria a nobis recolatur: non tam speramus, quam plane confidimus, fore, vt omnes litterarum fautores ac patroni locum precibus nostris relinquunt, & cras, finitis sacris, in memoria diui Andreae instituentis; in aede scholae nostrae cathedrales frequentes conueniant, hos declamatores exigui temporis attentione dignaturi. P. P. Numburgi IV. Cal. Decembr.

M D C C X X V I

78 M 496

ULB Halle
001 618 145

3

TA-206

617

PROGRAMMA

OVO

OSTENDITVR

HOMINES MAXIME MOVERI EXEMPLIS

EORVM

QVORVM NOMEN SVSTINENT

SIMVLQVE

AD ORATIONEM

DEVITA AC REBVS GESTIS

BALTHASARIS MEISNERI

VITEBERGENSIUM THEOLOGI

BENEVOLE AVDIENDAM

OMNES QVIBVS MEMORIA VIRI ILLIVS

DE COETV LVTHERANORVM

PRAECLARE MERITI

GRATA EST ATQVE ACCEPTA

OFFICIOSE AC PERAMANTER

INVITANTVR

A

M. IO. GEORGIO *Schulken.*

NVMBVRGI,

Typis BALTH. BOSSOEGELI, Typogr. Privil.

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

